

Neißeufer

Brücken und Plätze

Nadbrzeże Nysy

Mosty i place

Lange Brücke mit Rathenauplatz, um 1930 (Stadtarchiv Forst)
Lange Brücke i Rathenauplatz, ok. 1930 r.
(Archiwum Miejskie w Forst)

Lage:	Betonsteg zw. Sorauer Straße – Friedrich-Ebert-Platz Lange Brücke zw. Gutenbergplatz – Rathenauplatz Eisensteg zw. Neißedamm, Höhe Stadtpark – Grünstraße
Bauzeit:	Betonsteg 1922–1923 Lange Brücke 1921–1923; Eisensteg 1927
Architekt:	Rudolf Kühn; Mitwirkung: Felix Müller/Karl Breinl (für Lange Brücke); Georg Wrba (Bauplastik)
Bauherr:	Stadt Forst (Lausitz)
Heutige Nutzung:	1945 weitgehend zerstört

Położenie:	Kładka betonowa między Sorauer Straße – Friedrich-Ebert-Platz, Lange Brücke (Długi Most) między Gutenbergplatz – Rathenauplatz Kładka żelazna między Neißedamm na wys. Parku Miejskiego – Grünstraße
Okres budowy:	Kładka betonowa 1922–1923, Lange Brücke 1921–1923, Kładka żelazna 1927
Architekt:	Rudolf Kühn, współpraca: Felix Müller/Karl Breinl (Lange Brücke), Georg Wrba (plastyka budowlana)
Inwestor:	Miasto Forst (Lausitz)
Aktualne użytkowanie:	w większości zniszczone w 1945 r.

Die Lange Brücke ist noch als Ruine raumbestimmend. Die schlichte, elegante Dreigelenkbogenbrücke aus Beton ersetzte den veralteten Vorgängerbau von 1810. Sie war 170 m lang und 15 m breit. Wappenreliefs und das Brückenmännchen des damals hochgeschätzten Bildhauers Wrba (Dresden) schmücken die Pfeiler, Granitverkleidungen dienen als Eisbrecher. Als architektonisches Vorbild der Langen Brücke gelten die Dresdner Elbbrücken.

Zur Erhöhung des Durchflussprofils der Brücken wurden die Zufahrtsstraßen um 3 m angerammt. Brückenhäuschen und Terrassenanlagen an den Brückenköpfen schufen zusammen mit den Platzanlagen eine eindrucksvolle Raumwirkung. Auf dem Rathenauplatz wurde die Tiefenwirkung noch durch den Tuchmacherbrunnen von Joh. Ernst Born (Dresden) gesteigert. Der vorgesehene Kirchenbau am Südrand des Platzes zur Komplettierung des Gesamtensembles kam allerdings nicht zustande.

Eine ebenfalls eindrucksvolle Raumwirkung erzielte Kühn am Friedrich-Ebert-Platz durch die Staffelung der Bebauung. Hier war, ebenso wie nördlich der Langen Brücke, zur besseren Verkehrsanbindung ein neuer Fußgängersteg gebaut worden. Sein Ausbau zu einer zweiten Straßenbrücke kam aber ebenso wenig zur Ausführung wie die Anlage eines »Sorauer Platzes« an der Ecke Kegeldamm.

Lange Brücke (Długi Most) dominiuje przestrzennie nawet jako ruina. Jest to prosty, estetyczny most betonowy o trzech łukach z przegubami. Zastąpił on przestarzałą poprzednią budowę z roku 1810. Most miał 170 m długości i 15 m szerokości. Płaskorzeźby herbów i figurka ludzkiej postaci wykonana przez sławnego wówczas rzeźbiarza Wrbę (Drezno) zdobią filary mostu, zaś okładziny granitowe służą jako lodołamacze. Za architektoniczne wzory Długiego Mostu uważane są drezdeńskie mosty na Łabie.

W celu zwiększenia profilu przepływu mostu podwyższono odpowiednio o 3 m drogi dojazdowe do mostu. Pawilony mostowe i tarasy przy przyczółkach stwarzały razem z sytuacjami placów imponujące wrażenie przestrzenne. Na Rathenauplatz wrażenie głębi wzmocnione jest jeszcze dodatkowo przez Tuchmacherbrunnen (Fontannę Sukienników), dzieło Joh. Ernst Borna (Drezno). Niestety nie doszło już do planowanej budowy kościoła na południowym obrzeżu placu w celu skompletowania zespołu architektonicznego.

Również imponujące wrażenie przestrzenne uzyskał Kühn przy Friedrich-Ebert-Platz stosując stopniowanie zabudowy. W celu lepszego podwiązania drogowego zbudowano tutaj, podobnie jak i po północnej stronie Długiego Mostu, nową kładkę dla pieszych. Do jej rozbudowy na drugi most drogowy nie doszło jednak, podobnie jak i do wybudowania nowego placu »Sorauer Platz« w rogu ulicy Kegeldamm.